

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

556. SESJA PLENARNA EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO –
INTERACTIO, 2.12.2020–3.12.2020

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie płatności transgranicznych w Unii” (tekst jednolity)

[COM(2020) 323 final – 2020/0145 (COD)]

(2021/C 56/05)

Sprawozdawca: **Gonçalo LOBO XAVIER**

Wniosek o konsultację	Parlament Europejski, 23.7.2020 Rada Unii Europejskiej, 15.10.2020
Podstawa prawna	Artykuł 114 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji
Data przyjęcia przez sekcję	10.11.2020
Data przyjęcia na sesji plenarnej	3.12.2020
Sesja plenarna nr	556
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	242/2/5

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie płatności transgranicznych w Unii, którego celem jest obniżenie kosztów płatności transgranicznych w euro i zapewnienie większej przejrzystości w odniesieniu do opłat za przeliczenie waluty.

1.2. EKES zgadza się, że Komisja powinna przeanalizować dalsze możliwości – oraz ich techniczną wykonalność – rozszerzenia zasady równych opłat na wszystkie waluty unijne oraz dalszej poprawy przejrzystości i porównywalności opłat za przeliczenie waluty. Rozszerzenie zasady równych opłat na wszystkie waluty Unii posunęłoby się jeszcze bardziej w pogłębianiu rynku wewnętrznego i pozwoliłoby uniknąć dyskryminacji obywateli mieszkających poza strefą euro, którzy mogliby na przykład zainicjować transakcję transgraniczną w walucie innej niż euro.

1.3. Jeśli chodzi o termin przedłożenia sprawozdania z oceny różnych aspektów wpływu wniosku dotyczącego rozporządzenia i okres objęty tym sprawozdaniem, EKES zgadza się, że powinno ono zostać przedłożone do 19 kwietnia 2022 r. i obejmować co najmniej okres od 15 grudnia 2019 r. do 19 października 2021 r.

1.4. Zgodnie z duchem kodyfikacji oraz biorąc pod uwagę fakt, że Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 20 grudnia 1994 r. możliwość zastosowania przyspieszonej procedury w celu szybkiego przyjmowania ujednoczonych aktów (ponieważ nie można wprowadzać zmian merytorycznych do aktów, których dotyczy ujednoczenie), EKES w pełni popiera dzień 20 kwietnia 2021 r. jako datę wejścia w życie obecnego rozporządzenia.

2. Wniosek Komisji

2.1. Mając na uwadze Europę obywateli, Komisja kładzie nacisk na uproszczenie i wyjaśnienie prawa Unii w celu uczynienia go jaśniejszym i bardziej dostępnym dla obywateli. Ten cel nie może zostać osiągnięty, jeżeli liczne przepisy, które były wielokrotnie zmieniane, często zasadniczo, pozostają rozproszone, tak iż trzeba ich szukać częściowo w oryginalnym akcie, a częściowo w późniejszych aktach zmieniających. Wymaga to pracochłonnego porównywania wielu różnych aktów w celu ustalenia obowiązujących norm prawnych. Z tego powodu ujednoczenie często zmienianych przepisów jest potrzebne, aby prawo stało się jasne i zrozumiałe⁽¹⁾.

2.2. Celem obecnego wniosku Komisji [COM(2020) 323 final] jest ujednoczenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009⁽²⁾. Rozporządzenie (WE) nr 924/2009 zostało zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012⁽³⁾, a następnie rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/518⁽⁴⁾.

2.3. Nowe rozporządzenie zastąpi różne włączone do niego akty; obecny wniosek całkowicie zachowuje treść ujednoczonych aktów, zbiera je więc jedynie razem, dokonując tylko takich formalnych zmian, jakie wynikają z samego zadania ujednoczenia⁽⁵⁾.

3. Uwagi ogólne

3.1. Płatności transgraniczne mają kluczowe znaczenie dla integracji gospodarki UE i odgrywają ważną rolę w zapewnianiu obywatelom i przedsiębiorstwom ze wszystkich państw członkowskich UE takich samych praw, jakie oferuje jednolity rynek⁽⁶⁾. Płatności są bowiem kluczowym elementem jednolitego rynku, który obejmuje swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału. Jak stwierdzono w dokumencie roboczym służb Komisji *Ocena skutków towarzysząca dokumentowi: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 w odniesieniu do niektórych opłat za płatności transgraniczne w Unii i opłat za przeliczenie waluty*⁽⁷⁾, „Wysokie koszty płatności transgranicznych tworzą bariery dla jednolitego rynku – skuteczne bariery dla transgranicznej działalności gospodarstw domowych (kupujących towary/usługi w innej strefie walutowej) oraz przedsiębiorstw (korzystających z dostawców zlokalizowanych za granicą, docierających do klientów w innej strefie) [...]. Wysokie koszty płatności transgranicznych przyczyniają się również do powstania dwóch kategorii użytkowników usług płatniczych. Pierwsza kategoria obejmuje użytkowników w strefie euro, którzy są w stanie dotrzeć ze swoimi płatnościami do większości osób fizycznych i przedsiębiorstw w UE, ponosząc przy tym bardzo niewielkie koszty. Druga kategoria obejmuje użytkowników w państwach spoza strefy euro, którzy – ponosząc przy tym niewielkie koszty – mogą dotrzeć jedynie do ograniczonej liczby osób fizycznych i przedsiębiorstw. Podjęcie działań ustawodawczych na szczeblu UE jest najskuteczniejszym sposobem, aby rozwiązać te dwa problemy, a także jest zgodne z celami określonymi w Traktatach”.

3.2. Od czasu wprowadzenia euro UE podjęła szereg inicjatyw mających na celu zmniejszenie kosztów transakcji transgranicznych⁽⁸⁾. W miarę upływu czasu przepisy związane z płatnościami transgranicznymi przechodziły różne etapy, których celem było obniżenie kosztów ponoszonych przez obywateli i przedsiębiorstwa w strefie euro. Jednak jak stwierdzono w wyżej wspomnianym dokumencie roboczym służb Komisji⁽⁹⁾, „transgraniczne płatności w euro pochodzące z państw spoza strefy euro, a także transgraniczne płatności w walucie innej niż euro, niezależnie od kraju pochodzenia lub przeznaczenia, nie podążały za tą samą tendencją, jeśli chodzi o poziom opłat uiszczanych przez użytkowników usług płatniczych”.

⁽¹⁾ COM(2020) 323 final.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 (Dz.U. L 266 z 9.10.2009, s. 11).

⁽³⁾ Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 91 z 29.3.2019, s. 36.

⁽⁵⁾ COM(2020) 323 final.

⁽⁶⁾ Zob. briefing PE *Transgraniczne przelewy euro i przeliczenia waluty – krok naprzód na rzecz jednolitego rynku*, [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI\(2018\)628291_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI(2018)628291_EN.pdf).

⁽⁷⁾ Zob. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR.

⁽⁸⁾ Zob. na przykład rozporządzenie SEPA (UE) nr 260/2012, które wprowadziło zestaw norm dotyczących transakcji w euro (polecenia przelewu SEPA, polecenia zapłaty SEPA) lub dyrektywy w sprawie usług płatniczych, które zwiększyły przejrzystość opłat i umożliwiły nowym podmiotom wejście na rynek.

⁽⁹⁾ Zob. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR.

3.3. Obecny wniosek Komisji stanowi kolejny krok w kierunku obniżenia kosztów operacyjnych. Zmienia on rozporządzenie (WE) nr 924/2009 w celu:

- a) obniżenia kosztów płatności transgranicznych w euro: innymi słowy, cena wewnątrzunijnych transgranicznych transakcji płatniczych w euro nie powinna różnić się od ceny transakcji krajowych dokonywanych w walucie krajowej państw członkowskich. Państwa członkowskie, których walutą krajową nie jest euro, mogą podjąć decyzję o rozszerzeniu stosowania obecnego rozporządzenia na swoją walutę krajową (*opt-in*), pod warunkiem że powiadomią Komisję o swojej decyzji;
- b) wprowadzenia większej przejrzystości w zakresie opłat za przeliczanie walut, aby chronić konsumentów przed zawyżonymi opłatami za usługi przeliczania walut i zapewnić dostarczanie konsumentom informacji niezbędnych do wybrania najkorzystniejszego wariantu przeliczenia waluty⁽¹⁰⁾.

3.4. Oba działania zaproponowane przez Komisję stanowiłyby krok naprzód w zapewnianiu równych szans MŚP w całej Europie, odblokowując potencjał jednolitego rynku⁽¹¹⁾. MŚP z siedzibą w strefie euro uzyskałyby potencjalnie większy popyt ze strony konsumentów i przedsiębiorstw z siedzibą w państwach członkowskich spoza strefy euro (gdzie wysokie opłaty za płatności transgraniczne stanowią istotną barierę). Z kolei MŚP z siedzibą w państwach członkowskich spoza strefy euro miałyby tańszy dostęp dla 360 mln obywateli (potencjalnych klientów) i 16 mln przedsiębiorstw strefy euro (klientów i dostawców). W związku z tym mogliby oni lepiej konkurować na rynku UE⁽¹²⁾. Innym spodziewanym skutkiem jest promowanie większej równości między obywatelami europejskimi w zakresie dostępu do tanich płatności transgranicznych.

4. Uwagi szczegółowe

4.1. W rozporządzeniu (WE) nr 924/2009 w sprawie płatności transgranicznych zrównano w całej UE opłaty za wewnątrzunijne transgraniczne płatności w euro z opłatami za krajowe płatności w euro (tj. za transakcje dokonywane w tym samym państwie członkowskim). Państwa członkowskie UE spoza strefy euro mogą podjąć decyzję o rozszerzeniu zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na swoje waluty krajowe, pod warunkiem że powiadomią o tym Komisję.

4.2. Choć wniosek dotyczący rozporządzenia stanowi ważny krok w kierunku pogłębienia rynku wewnętrznego, warto zastanowić się nad możliwością rozszerzenia zasady równych opłat na wszystkie waluty unijne, jak wspomniano w motywie 12. W rzeczywistości można zaobserwować sytuacje, w których pewne banki znajdujące się w państwach członkowskich spoza strefy euro pobierają opłatę w wysokości od 15 do 30 EUR za transakcję transgraniczną na kwotę równą 100 EUR.

4.3. Rozszerzenie zasady równych opłat na wszystkie waluty unijne byłoby korzystne dla konsumentów usług finansowych, którzy byliby traktowani na równi, niezależnie od państwa członkowskiego lub waluty, w której dokonują transakcji transgranicznej. Rozszerzenie zasady równych opłat na wszystkie waluty unijne byłoby jeszcze bardziej ambitnym krokiem, ponieważ oznaczałoby to, że dostawcy usług płatniczych dostosowaliby swoje opłaty za wszystkie transakcje transgraniczne między państwami UE w dowolnej walucie UE do transakcji krajowych, w tym transakcji w walutach innych niż waluty kraju wysyłającego lub przyjmującego. Użytkownicy usług płatniczych z pewnością skorzystaliby z takiej opcji, ale wiązałoby się to ze znacznymi kosztami dla dostawców usług płatniczych, między innymi w zakresie infrastruktury⁽¹³⁾.

4.4. Komisja Europejska powinna zdecydowanie dokładniej rozważyć tę możliwość, analizując korzyści i koszty dla wszystkich zainteresowanych stron.

⁽¹⁰⁾ Zob. [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI\(2018\)628291_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI(2018)628291_EN.pdf).

⁽¹¹⁾ Zob. [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI\(2018\)628291_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI(2018)628291_EN.pdf).

⁽¹²⁾ Zob. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR.

⁽¹³⁾ Zob. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR.

4.5. EKES uważa, że w ramach przyszłego przeglądu rozporządzenia należałoby wyjaśnić sytuację w zakresie opłat z tytułu dochodów na rachunkach, zastanowić się głębiej nad informacjami przekazywanymi klientom przed złożeniem zlecenia płatniczego oraz wyraźnie wskazać moment, w którym należy przesłać powiadomienie elektroniczne i z jaką częstotliwością.

Bruksela, dnia 3 grudnia 2020 r.

Christa SCHWENG
Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
